నూతన వధువు హత్య

సికిందర్

ఇన్స్పెక్టర్ బాలకృష్ణన్ పలికాడు ఫోన్లో అవతలి నుంచి ఆందోళనగా, "మిస్టర్ లాల్, మర్డర్!"

లాల్ మౌత్ పీస్ని చేత్తో కప్పి, జాన్ వైపు తిరిగి అన్నాడు, "పార్ట్నర్, మర్డర్!"

వార్తాపత్రికలోంచి తలెత్తి చూసి జాన్, "ఐసీ.... ఎవరి మర్డర్?" అని ప్రశ్నించాడు.

లాల్ అడిగాడు తిరిగి ఫోన్లో. "ఎవరి మర్డర్, కృష్ణన్? ఎక్కడ జరిగింది మర్డర్?"

"దిలీప్ నగర్లో, మిస్టర్ లాల్" చెప్పాడు కృష్ణన్. అడ్రసు చెప్పి మళ్ళీ అన్నాడు, "ఈ ఇంటి కోడలి హత్య....మీరు వెంటనే వస్తారా, లాల్? ఇక్కడ ఎవిడెన్స్ ఆవిరైపోతోంది...."

"ఎవిడెన్స్ ఆవిరైపోతోందా?"

"ఓహ్, అడుగుజాడలు ఆరిపోతున్నాయి...."

"వెల్, వెల్! ఎవరి అడుగుజాడలు, కృష్ణన్?"

4

"హంతకుడివి, ఆఫ్ కోర్స్. బాత్ రూము నించి హాలులో మేడ మెట్లవరకూ వున్నాయి .... నీటిలో తడిసినవి .... పురుషునివి .... హాలులో మెట్ల దగ్గర అవి ఆగిపోయాయి ...."

"అక్కణ్నించీ ఏమయ్యాయి?"

"తెలీదు! అక్కడ అంతమయ్యాయి, అంతే!"

"అయితే మరి మీరు—"

"అయితే మరి నేనేం చేయాలో నాకు తెలుసును, మాస్టర్జీ. అదృష్టవశాత్తు ఇంట్లో బ్లాటింగ్ పేపరు దొరికింది.... దాన్ని ఇంకా ఆరని—బాగా తడిగా వున్న జాడమీద అద్ది, అది పీల్చుకున్న నీటిలో ఏర్పడ్డ పాదం ఆకారం చుట్టూ పెన్సిల్‌తో లే అవుట్ గీశాను. ఎవిడెన్స్ సేకరించాను."

"వెరీ వెల్! యువర్ బ్రెయిన్ ఈజ్ ఎ బుల్లెట్ బ్రెయిన్, మిస్టర్ కృష్ణన్."

"థాంక్యూ, ఫ్రెండ్! మీరు వెంటనే వస్తారా ఇక.... వీటిని చూస్తే మీకేదైనా క్లూ దొరకవచ్చు...."

"మీకేంకేం దొరికింది? ఆ అడుగు జాడలెలా వున్నాయి? పాదరక్షలవా? ఒట్టి పాదాలవా? అడుక్కీ అడుక్కీ మధ్యదూరమెంత? నడకతీరు ఎలా వుంది— చిన్నపిల్లలు తప్పటడుగులు వేసినట్లా? సైనికుడు మార్చ్ చేసినట్లా?"

"సైనికుడు మార్చ్ చేసినట్లే అనుకోవాలి. అడుగు జాడలు వొట్టి పాదాలవి. అడుగుల మధ్య దూరం మూడడుగులుంటుంది. ఇక మీరు వెంటనే వస్తే—"

"వెల్, వచ్చి చూడడంకంటే కృష్ణన్ — చెప్పి రావడం నాకలవాటు. ఎలాగూ మేం వచ్చేలోగా

అవి ఆరిపోయి వుంటాయి. కాబట్టి, మీరా జాడలమీద ఒక్కసారి నడచి చూడండి—"

"చూసి—?"

"నడకెంత టైము తీసుకుందో చూడండి—"

"హంతకుడు ఎంత వేగంతో నడిచాడో నాకెలా తెలుసు?"

"మీరే హంతకులైతే ఎలా నడుస్తారో అలా నడవండి!"

"ఓకే—"

"అలాగే బాత్ రూమునుంచి, ఆ హాలులో మెట్ల వరకు దూరం కొలిచి—ఎన్ని జాడలు పడ్డాయో లెక్క తీసుకోండి."

"ఓకే, ఏమిటీ విపరీతం!"

"హత్య జరగడం విపరీతం కాదా? అసలెలా జరిగిందది?"

"స్నానానికెళ్తే బాత్రూములో గొంతు పిసికి."

"వయసు? ఫిజికల్ బిల్ట్?"

"వయసు ఇరవై మించదు. కోమల దేహం. మూడు నెలలే అయింది — కోడలిగా వచ్చి. నా ఉద్దేశం పెళ్ళి జరిగి."

"గాడ్....కట్నం గొడవ ఏదైనా....కృష్ణన్...."

"కాదు, కాదు. ఇక్కడందరూ మంచివాళ్ళలా ఉన్నారు. అత్తా మామలు దయామయుల్లా వున్నారు."

"అలాగే కన్పిస్తారు కృష్ణన్, అంతా అయిపోయాక. మీకు తెలియదా? ఇంటి సభ్యులెందరు?"

"అయిదుగురు—కోడలుగాక. ఇంకిద్దరు పనిమనుషులున్నారు."

"బాత్ రూం తడిగా వుందా?"

"బాగా నీరు నిలిచి వుంది."

"వెల్, ఇంట్లో అందర్నీ ఒకచోట చేర్చి ప్రశ్నలు నో, నో—వారి పాదాలు పరిశీలించండి ముందు. ఎవరి పాదాలు తడిసి వుంటాయో, లేక అంతకముందు తడిసి వున్నాయని తోస్తాయో, ఆ పార్టీని పట్టుకుని ప్రశ్నించండి గట్టిగా—"

"ప్రశ్నించి—?"

"ఆ పాదాలెలా తడిశాయో కనుక్కోండి."

"సారీ, ఇక్కడ అందరి పాదాలు తడిసే వున్నాయి" కృష్ణన్ విచారంగా అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

2

ఆమె శవం బాత్ రూంలో పడివుంది బోర్లా.

బాత్ రూంలో అంగుళంమందం నీరు నిల్చివుందింకా. నీరుపోయే రంధ్రం చిన్నదిగా ఉండడంవల్ల మట్టం నెమ్మదిగా తగ్గుతోంది. మొత్తం రెండున్నరంగుళాల లోతు నీరు మడుగు కట్టిందని చుట్టూ తడిసిన గోడలు చెప్తున్నాయి. ఇంకో అంగుళం ఎక్కితే గడప ఎక్కి అవతల వరండాలోకీ, ఇవతల అటాచ్డ్ లెట్రిన్ లోకీ ప్రవహించేవి.

షవర్ ఈ నీటిమడుగుని ఏర్పరచింది.

ఆమె ఎనిమిది గంటలకి బాత్ రూంలోకి వెళ్ళింది, స్నానానికి. అది సుధ గమనించింది, ఆమె ఆడపడుచు. ఎనిమిదింపావుకి ఆమె మామగారు బయల్దేరాడు స్నానానికి. కానీ తలుపు మూసివుండడంవల్ల, లోపల నీటి శబ్దం విన్పిస్తూండడంవల్ల అతను తిరిగి వచ్చేశాడు. ఆ తర్వాత అయిదు నిమిషాలకి ఆమె భర్త ఉమేష్

వచ్చారు. అతనికీ అలాటి పరిస్థితే ఎదురై వెళ్ళి పోయాడు. సుధ చెప్పింది వాళ్ళిద్దరికీ, పద్మజ స్నానానికి వెళ్ళినట్లు.

కానీ, ఇంకో పావుగంట గడిచినా ఆమె రాలేదు. అప్పుడామె మామగారు మరోసారి విసుక్కుంటూ వెళ్ళి తలుపు కొట్టబోతూ అది మర్యాద కాదని ఆగి చెవులు రిక్కించి విన్నాడు. లోపల ఇందాకటి నీటి శబ్దం లేదు. మరే అలికిడి లేదు. అప్పుడతను తలుపుని చిన్నగా నెట్టి చూస్తే, అది కిర్రుమంటూ తెరుచుకుంటూంటే, గాభరాపడి వెనుదిరగబోయాడు. కానీ అతని దృష్టి లోపల నేలవైపడి ఆగిపోయాడు. లోపల నీరు బాగా మడుగు కట్టివుంది.

అప్పుడు—అతను తలుపు మరికొంచెం తెరచినప్పుడు, లోపలినుంచి ఎటువంటి అభ్యంతరం లేకపోగా, కదలిక కూడా లేకపోవడంతో, అతను ధైర్యంచేసి పూర్తిగా తెరచి లోపలచూసి, కొయ్యబారిపోయాడు.

పద్మజ కుడివైపు మూలగా నీటిలో పడిపోయి వుంది,

అతని కేకలు విని వంటింట్లో టిఫిన్ తయారు చేస్తూన్న భార్యా, కూరలు తరుగుతున్న కూతురు సుధ, డ్రాయింగ్ రూంలో పేపరు చూస్తున్న ఉమేష్, బావిదగ్గర అంట్లు తోముతున్న పనిమనిషీ, చెట్లకు నీరుపోస్తున్న పనివాడూ అంతా పరుగెత్తి వచ్చి చేరారు.

ఇన్స్పెక్టర్ కృష్ణన్ వచ్చినప్పుడు వాళ్ళంతా బాత్ రూంలో ఆ మూల శవంచుట్టూ మూగి రోదిస్తున్నారు.

వాళ్ళంతా అక్కడ నీటిలో తడిసిపోయారు, మోకాళ్ళవరకూ.

కృష్ణన్ — బాత్ రూంలోకి వస్తూనే అక్కడ్నుంచి

ఇంట్లోకి వెళ్తూన్న అడుగుజాడల్ని గమనించాడు. అవి, వరండా దాటి గదిలోకి, అక్కడ్నుంచి హాలులోకీ వెళ్ళి, మేడమీదికి వెళ్ళే మెట్లదగ్గరాగిపోయాయి.

కృష్ణన్ ప్రశ్నించినపుడు బాత్ రూంలోకి వచ్చాక ఎవరూ బయటికి పోలేదని చెప్పారు, ఒక్క ఉమేష్ తప్ప. అతను పోలీసులకి ఫోన్ చేయడానికి ముందు గదిలోకి వెళ్ళి వచ్చాడు. అతను ఫోన్ చేసి ఇరవై నిమిషాలైంది. కనుక, అతను వెళ్ళినప్పుడేర్పడ్డ జాడలన్నీ ఎప్పుడో ఆరిపోయి వుంటాయి. ఇవి తాజా జాడలు.

కృష్ణన్ ఒక అడుగుజాడని ట్రేస్ చేసి, అవెంత సేపటి క్రితం ఏర్పడ్డాయో తెలుసుకుందుకు అప్పుడే, అక్కడే, అదే వాతావరణంలో, అదే నీటి పరిమాణంతో, సార్జెంట్ నవీన్ చేత అడుగుజాడ సృష్టించి, అది సరిగ్గా ఎనిమిదిన్నర నిమిషాలకి పూర్తిగా ఆరిపోయిందని నోట్ చేసుకున్నాడు.

అసలు జాడలు అతను వచ్చిన అయిదున్నర నిమిషాలకి ఆరిపోయాయి.

అంటే అవి మూడు నిమిషాల క్రితమే ఏర్పడి వుండాలి.

అతను 8- 5కి వచ్చాడు. కాబట్టి ఆ జాడలు 8-52కి ఏర్పడి వుండాలి.

8-52కి బాత్ రూంనించి ఒకరు బయటికొచ్చారు. ఎవరు?

డాక్టర్ రఘునాథ్ శవాన్ని పరీక్షించి చనిపోయి నిమిషాలే అయిందని చెప్పాడు. సుమారు ఎనిమిది గంటలకి, ఆమె గొంతు నులిమి చంపబడింది. ఆమె లోపలికి వచ్చీరాగానే దాడి జరిగివుండాలి. ఆమె ఇంకా

గుసులు విప్పుకోలేదు. విప్పుకునే ప్రయత్నమూ చేయలేదు. ఆమెకు అరిచే అవకాశం, పెనుగులాడే శక్తీ లేకపోయింది. నిశ్శబ్దంగా జరిగిపోయింది హత్య. హంతకుడు ఏ తలుపు చాటునో దాగివుండి ఆకస్మిక దాడి జరిపి వుండాలి.

శవం తరలించబడింది.

ఇంటివాళ్ళ ఏడుపులు ఇప్పుడు ఇంకా ఎక్కువయ్యాయి.

లాల్ బాత్‌రూంని ఓసారి శ్రద్ధగా పరికించి, కృష్ణన్‌ని చూశాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్, బాత్‌రూంలో వస్తువులేవీ కదల్చలేదుగా?"

"లేదు, మిస్టర్ లాల్. ఎక్కడివక్కడే వున్నాయి."

"కానీ ఒకటి కన్పించడంలేదు, కృష్ణన్."

"ఏమిటది, లాల్?"

"ఆమె స్నానం చేయడానికే వచ్చిందంటారా?"

"అవునని ఆమె ఆడపడచు అంటోంది."

"ఆమెకు చెప్పి వెళ్ళిందటనా?"

"లేదు, భుజంమీద టవల్‌తో వెళ్తోంటే అలా అనుకుందట."

"అదే నేనడిగేది....టవల్ ఏది?"

కృష్ణన్ కలవరంగా చూశాడు. "టవల్....అవును, టవల్ ఏది?"

"ఎవరైనా తీశారేమో అడగండి." అన్నాడు లాల్.

కృష్ణన్ సార్జెంట్‌ని పురమాయించాడు.

లాల్ ఎలెక్ట్రిక్ దగ్గరకు కదిలాడు. తలుపులు తీసి లోపలికి చూశాడు. శుభ్రంగా వుంది. కాని తలుపు పక్కన చిన్న నీటి మడుగు ఏర్పడి వుంది. మిగతా

గచ్చంతా పొడిగా వుంది.

లాల్ తలూపాడు. "ఈ నీరు కొంత ఎత్తునించి ధారగా పడింది."

"మీ కెలా తెలుసు?"

"మడుగు చుట్టూ నీటిబిందువులు చిమ్మబడ్డాయి."

"అయితే ఈ నీరెక్కడిది?"

"హంతకుడు ఇక్కడ దాగి వుండాలి."

"ఓ,హో, అయితే మధ్యలో గట్స్ పోగొట్టుకుని ఇక్కడ మాత్రం పోసుకున్నాడన్నమాట!" జాన్ అభిప్రాయపడ్డాడు.

లాల్ విసుగ్గా చూశాడు, "యూ షట్ యువర్ ఫ్లాపింగ్ మౌత్!"

"అలాగే, సర్."

సార్జెంట్ తిరిగి వచ్చి టవల్ ఎవరూ తీయలేదని చెప్పాడు.

కృష్ణన్ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

లాల్ అక్కడ్నుంచి కదిలాడు "వెల్ ఆ నీటి మడుగుని ఫోటో తీయించండి. వేలిముద్రలుండవనుకుంటాను. హంతకుడి చేతులు నీటిలో తడిసి వున్నాయి...."

అతను బాత్‌రూంలో వాష్‌బేసిన్ దగ్గరకు వెళ్ళి "కృష్ణన్ ఇటు రండి!" అన్నాడు.

జాన్ వెంటనే వెళ్ళాడు.

లాల్ విసుగ్గా చూశాడు, "నిన్ను కాదు పిల్చింది!"

"కృష్ణన్, మీరు పిలవబడుతున్నారు!" జాన్ అన్నాడు వెనక్కి తిరిగి.

"పిలువబడుతున్నారు కాదు, మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు అనాలి! భాష సరిగ్గా మాట్లాడకపోతే కిక్

ఇస్తాను" తిట్టాడు లాల్.

కృష్ణన్ వచ్చి ఇద్దరి ముఖాలు చూశాడు.

జాన్ బేసిన్‌లో చూపించాడు. "ఇటు చూడండి, ఇన్స్‌పెక్టర్. ఇందులో ఈ వెంట్రుకలెలా వచ్చాయంటారు?"

"దువ్వుకుంటే వచ్చాయి."

"ఎవరు దువ్వుకున్నారు?"

"నేను కాదు."

"ఆడా, మగా?"

కృష్ణన్ ఆ వెంట్రుకలని తీసి పరిశీలించాడు. అవి నాలుగున్నాయి. నిగనిగలాడుతున్నాయి. సుమారు మూడంగుళాలు పొడవున్నాయి.

"మొదళ్ళ నుంచి ఊడాయి. పొడుగునీ, సైజ్‌నీ బట్టి ఇవి పురుషుడివి...." అన్నాడు కృష్ణన్.

"ఇక్కడ చావు జరిగితే ఎవరూ ఇక్కడ నిలబడి తల దువ్వుకోరు కాబట్టి, ఇవి చావుకి ముందునించీ పడి వుండాలి" అన్నాడు.

కృష్ణన్ తలూపాడు, "చావుకి ముందు—అంటే—హంతురాలు బాత్‌రూంలోకి రాకముందు—మగాళ్ళెవరైనా వచ్చారేమో తెలుసుకుంటాను."

"వచ్చే వుండాలి. ఆమె భర్తా, మామగారూ, వాళ్ళు స్నానానికి బయల్దేరకముందు ఉదయం ఒకసారి ఉపయోగించి ఉండాలి బాత్‌రూంని- మొహం కడుక్కోడానికి" జాన్ చెప్పాడు.

లాల్ అడ్డంగా తలూపాడు. "అది కాదు నా అయిడియా. మీరొక్కటి గ్రహించలేదా? వాళ్ళసలు

స్నానమే చేయలేదంటే బట్టలు వేసుకోలేదని అర్థం. బట్టలు వేసుకోలేదంటే వాళ్ళ దగ్గర దువ్వెన్లు లేవని అర్థం. వాళ్ళు మొహాలు కడుక్కోడానికొస్తే, ఆ పని చేసుకుని టవల్‌తో ముఖం తుడుచుకుని పోతారు. వాళ్ళ దగ్గరప్పుడు దువ్వెన్లు వుండవు కాబట్టి, బాత్‌రూంలో కూడా ఎక్కడా లేదు కాబట్టి ఇక్కడ వాళ్ళు తల దువ్వలేదని అర్థం చేసుకోవాలి.

"ఇహ దువ్వెనతో బయల్దేరి ప్రత్యేకంగా వచ్చి ఇక్కడ దువ్వుకోవడమన్నది అసంబద్ధంగా వుంటుంది. ఇంట్లో అద్దాలుంటాయి.

"నేననేది ఏమిటంటే, మైడియర్ ఫ్రెండ్స్, ఇవి పురుషుని వెంట్రుకలుగా గుర్తించడం జరిగింది కాబట్టి, ఆమె భర్తా, మామగారు గాకుండా మరెవరో బయటి వ్యక్తి, కుటుంబానికి తెలిసినవాడో తెలియనివాడో, ఇక్కడ ప్రవేశించి వుండాలి.

బయటినుంచి వచ్చే వ్యక్తి బట్టలేసుకొని తయారై వస్తాడు గాబట్టి అతని జేబులో పర్సు, సిగరెట్లు, దువ్వెన వంటివి వుంటాయి."

కృష్ణన్ అన్నాడు. "ఫ్రెండ్స్, ఇంటి సభ్యులు అయిదుగురన్నారు. ఆమె మామ, అత్త, భర్త, ఆడపడచు, మరిది_"

"మరిది___?"

"అతను-సతీష్. అతను జ్వరంవచ్చి పడుకున్నాడు."

"ఎక్కడ?"

"పైన గదిలో...."

"మరి చెప్పరేమిటి?" అన్నాడు లాల్ కోపంగా.

3

సతీష్ కళ్ళు మూసుకొని పడుకొని వున్నాడు.

అతనికి ఇరవై ఏళ్ళుంటాయి. అతను పైజామా షర్టుతో వున్నాడు. జుట్టు చిందరవందరగా వుంది. ముఖం పీక్కుపోయి, శరీరం బలహీనంగా వుంది. జ్వరంతో అతని వొళ్ళు కాలిపోతోంది.

కృష్ణన్ అతన్ని తట్టి లేపగానే, కళ్ళు తెరచి బల హీనంగా చూశాడు.

"ఎవరు....ఎవరు...." అస్పష్టంగా పలికాడు.

"నీతో మాట్లాడాలి, సతీష్. డిటెక్టివ్ లాల్ వచ్చారు."

"కానీ ...వాళ్ళంతా ఎందుకు ఏడుస్తున్నారు?"

"మనుషులు ఏడుస్తారు" లాల్ అన్నాడు.

"నేను.... నేనెప్పుడు ఏడ్వను."

"ఎందుకేడ్వవు?"

"శక్తిలేదు. రెండు రోజుల్నుంచీ ఏమీ తినలేదు."

"మరి ఏడ్చేందుకులేని శక్తి నడిచేందుకెలా వచ్చిందంటావ్?"

"నేను.... నేను నడిచానా?"

"నడిచావు. బాత్ రూంలోకి నడిచివెళ్ళి, మీ వదినని చంపేసివచ్చి పడుకున్నావు."

"డాక్టర్! వదిన....వదినకేమైంది?"

"చచ్చిపోయిండి. నువ్వు చంపావు."

"డాక్టర్! ఓ.హ్, ఏమిటి మీర నేది...."

"కాదా? మరేం చేశావో చెప్పు?"

"వదిన చచ్చిపోయిందా...అయ్యో వదినా! డాక్టర్, నాకేమీ తెలియడంలేదు. ఏమీ అర్థంగావడంలేదు...."

"నీ కాళ్ళు తడిగా వున్నాయింకా."

"ఓహ్, ఇవి.... డాక్టర్, ఇవి...."

"ఆయన డాక్టర్ కాదు, డిటెక్టివ్!" కృష్ణన్ కేక పెట్టాడు.

"ఓహ్, సారీ.... సారీ, డిటెక్టివ్ సార్. నాకేమీ తెలియడంలేదు. ఇదంతా ఏమిటో తెలియడంలేదు. మీ రేమంటున్నారో—"

"నీ కాళ్ళిలా తడిశాయని అడుగుతున్నాను."

"ఓహ్, నా కాళ్ళు .... ఇవి .... ఇవి .... నువ్వేకదా అన్నయ్యా తుడిచింది? మాట్లాడవేమిటి?"

ఉమేష్ ముఖం ఎర్రబడింది. "ఏమిటి నువ్వనేది?"

"నువ్వు కాదూ? నా కాళ్ళు తుడిచింది నువ్వు కాదూ? డిటెక్టివ్ సార్, అన్నయ్యే నా కాళ్ళు తుడిచాడు. మర్చిపోయావా, అన్నాయ్యా? ఇందాక నా వొళ్ళు కాలిపోతోందని తడిగుడ్డతో తుడిచావు? డిటెక్టివ్ సార్, నేను మగతలో వున్నాను. కళ్ళు తెరువలేకపోయాను. ఇవ్వాళ జ్వరం బాగా ఎక్కింది. అన్నయ్య నా కాళ్ళు తుడుస్తూ ఆప్యాయంగా పలకరిస్తోంటే...."

"నోర్ముయ్!" ఉమేష్ రెచ్చిపోయాడు, "సర్, వాడి మాటలు నమ్మకండి! తెలివిలో లేడు. ఏదేదో వాగుతున్నాడు, వాడి కాళ్ళు నేనెందుకు తుడుస్తాను? ఈ గదిలోకే రాలేదు నేను—"

"అయ్యయ్యో, అన్నయ్యా! నువ్వేనా అలా అంటున్నది! ఎంతలో ఎంత మార్పు...."

"అతని పైజామా అంచులు చూడు, తడిసిలేవు. జుట్టు చూడు నూనెలేదు, దువ్వలేదు. అతను బాత్

రూంలోకి వెళ్ళలేరు" అన్నాడు జాన్.

లాల్ తిరిగి ఉమేష్‌ని చూశాడు.

"వాడిని నమ్మకండి, సర్!"

కృష్ణన్ జేబులోంచి బ్లాటింగ్ పేపరుతీసి, దానిమీద పాదముద్రని సతీష్ పాదంతో కొలిచి చూశాడు. సరి పోయింది. అతని ముఖం సంతోషంతో వెలిగింది.

సతీష్ భయంగా చూశాడు. "ఏమిటది? నన్నేం చేయ బోతున్నారు? మీరంతా ఎందుకలా చూస్తున్నారు? నేను రోగమొచ్చి పడుకుంటే ఈ డిస్టర్బెన్స్ ఏమిటి? వెళ్ళిపోండి మీరు! నన్ను డిస్టర్బ్ చేయొద్దన్నాడు డాక్టర్. నాకు రెస్టు కావాలన్నాడు డాక్టర్."

"రెస్టు .... !!!" కృష్ణన్ వికటంగా నవ్వాడు, "అవును, నీకిప్పుడు బాగా దొరుకుతుంది, సతీష్!"

"డిటెక్టివ్ సార్, నన్ను కాపాడండి! ఈ పోలీసు మాటలు నాకు భయం కలిగిస్తున్నాయి!"

"నువ్వేం చదువుతున్నావ్ సతీష్?" లాల్ అడిగాడు.

"బి.కాం."

"ఎప్పట్నించీ జ్వరం?"

"మొన్నట్నుంచీ— మొన్న మధ్యాహ్నంనించీ!"

"నువ్వు లేచి నడవగలవా?"

"ఊహుఁ, సార్. ఎవరన్నా పట్టుకుంటే లేస్తాను."

"వదినతో నీకు విరోధముందా?"

"వదినతోనా ... "

"చెప్పు, చెప్పు రాస్కెల్!" ఉమేష్ మళ్ళీ రెచ్చి పోయాడు, "సర్, నేను చెప్తాను వినండి! వీడికి పద్మజ అంటే పడదు! విరోధం! ఆమె కన్పిస్తే ముఖం ముడుచు కుంటాడు. ఆమెకు సరదాగా ఉండడం ఇష్టం. జోకులు

వేసి నవ్విస్తుంది. వీడు బిగుసుకున్నకొద్దీ ఎక్కువచేస్తుంది. ఆటలు పట్టిస్తుంది. కవ్విస్తుంది. పనిగట్టుకొని వీడొక్కడి మీదే కాదు, అందరితోనూ అలాగే వుంటుంది. ఆమె స్వభావమే అంత!

“కానీ వీడు — వీడొట్టి సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ లేని ఇడియట్! నవ్వడం చేతకాదు. ఆమె జోకులకి సీరియస్సై పోతాడు. స్పోర్టివ్‌గా తీసుకోలేడు. తననేదో అవమానిస్తోనట్టు ఫీలవుతాడు — దాంతో ఆమె అంటే అయిష్టం పెంచుకున్నాడు. మొన్ననే నాలుగు రోజుల క్రితం — వీడేదో ఉత్తరం రాస్తే దానిమీద స్పెల్లింగ్ తప్పురాసి వెక్కిరించిందట — వీడి చదువుని దృష్టిలో పెట్టుకొని. దాంతో వీడికింకా కసెక్కిపోయింది! ఆ తర్వాత రెండు రోజులకి జ్వరంతో పడ్డాడు. వీడి జ్వరానికీ ఆమెకూ ఏం సంబంధంలేదు—

“ఆమె వట్టి పెడసరి మనిషనుకున్నారా? కానే కాదు. ఎవరికైనా ఇబ్బందులొచ్చినప్పుడు అవి తనవిగా భావిస్తుంది. మనస్ఫూర్తిగా ఆదుకొంటుంది. వీడి జ్వరానికి ఇంట్లో ఎక్కువ బెంగపెట్టుకుంది ఆమే! వీడి కోసం ఎంత తపించింది! ఎన్ని సేవలు చేసింది!

“కానీ వీడు — అదింకా అవమానంగా, ఆమెను శత్రువుగా భావించుకుంటూ దగ్గరికి రానిచ్చాడా! కాఫీ ఇస్తే కసిరికొట్టాడు. మందులిస్తే విసిరికొట్టాడు. ఆమె తనని క్షమించమని ఎంత అడిగింది! వీడు వినిపించుకుంటేనా! ఆమె ప్రతి చర్యా తనని అవమానించేందుకే అనుకున్నాడు. రోజురోజుకీ కక్ష పెంచుకున్నాడు. ఈ జ్వరంలో .... ఒళ్ళు తెలియని స్థితిలో .... మతిపోయి ఉద్రేకంలో ఆమెని ...”

"అన్నయ్యా—!!"

సతీష్ ఒక్క అరుపుతో స్పృహతప్పి పడిపోయాడు.

4

"మిస్టర్ కృష్ణన్—" లాల్ అన్నాడు సిగరెట్ పొగ పైకి వూదుతూ, "మరీ అంత చనువూ, చొరవా ఇంత కొత్తలో పద్మజకు మంచిదికాదనుకుంటాను అందరి దగ్గరా."

కృష్ణన్ తలూపాడు విచారంగా. "ఆమె స్వభావం చెప్పావుగా భర్త. ఇలాటి వాళ్ళకి కొత్తా పాతా మనుషుల దగ్గర కానీండి, సలాల్లో గానీండి వుండదు. తమ ధోరణిలో ఎంతకు తోస్తే అంతకు సాగిపోతూంటారు. ఇలాటివాళ్ళే ఎక్కువగా ప్రమాదాలు తెచ్చుకుంటారు...."

"ప్రమాదాలకు వారి స్వభావమే కారణం కావాలని లేదు, కృష్ణన్."

"మరి?"

"పరుల స్వలాభాపేక్ష కూడా కావచ్చు ఒకోసారి."

"ఎవరా పరాయివాడు?"

"ఎవరైనా కానీ సతీష్‌ని అనుమానించలేము."

"మిస్టర్ లాల్, నాకు వివరణ కావాలి."

"వివరణ స్పష్టంగా వుంది, కృష్ణన్" అన్నాడు లాల్ వివరిస్తూ, "మీ ఎవిడెన్స్‌తో అతని పాదం కొలత సరి పోవడం అతని నేరంకాదు. పాదముద్రలు వేలిముద్రలు కావు, వేటికవి విలక్షణంగా ఉండడానికి. ఆ సైజు పాదం గలవాళ్ళు కోట్లమందిని గమనించవచ్చు. మనం

చూడవల్సింది ఇక్కడ — నడకతీరు, వేగం, అడుగుల మధ్య దూరం...."

కృష్ణన్ అంగీకరించాడు.

లాల్ తిరిగి అన్నాడు. "మీకు ఫోన్‌లో కొన్ని సూచనలిచ్చాను. ఆ ప్రకారం చేశారనుకుంటాను."

కృష్ణన్ తలూపాడు.

"ఏం తెలిసింది?"

"బాత్‌రూంనించి హాలులో మెట్లవరకు దూరం అరవై రెండడుగులు. అంగుళాలు లెక్కలోకి తీసుకో లేదు."

"ఫరవాలేదు, తర్వాత?"

"ఆ మార్గంలో ఇరవైమూడు జాడలు పడ్డాయి."

"ఇంకా?"

"వాటి మధ్య దూరం ప్రారంభంలో అడుగున్నర, మరికొంత ముందుకెళ్తే రెండున్నర; మధ్యకొస్తే, అంటే హాలులో ప్రవేశించినప్పటినుంచీ మెట్లవరకూ మూడడుగు లుంది."

"క్రమంగా నడకవేగం హెచ్చిందన్నమాట."

"అవును. ఇక నడకకు పద్దెనిమిది సెకన్లు పట్టాయి."

"మెట్ల దగ్గర్నుంచీ జాడలేమయ్యాయి?"

"కాళ్ళకి తడి ఆరిపోయుంటుంది, అక్కడాగిపోయాయి. హంతకుడు పైకే వెళ్ళాడని నా అనుమానం."

"వెల్, నడకవేగం—అడుగుల మధ్య దూరం అతని ఫిజికల్ ఫిట్‌నెస్‌ని తెలియజేస్తోంది."

"ఏం తెలియజేస్తోంది?"

"అరవై రెండడుగుల దూరాన్ని పద్దెనిమిది సెకన్‌లలో తడబడకుండా పెద్ద పెద్ద అంగలేస్తూ నడిచాడంటే, అతను ఆరోగ్యవంతుడై వుండాలి."

కృష్ణన్ తలూపాడు.

లాల్ అన్నాడు మళ్ళీ. "కనుక అదే వేగంతో మేడమెట్లెక్కాడని భావిద్దాం."

కృష్ణన్ మళ్ళీ తలూపాడు.

"ఇక ఎలిబీస్ గురించి ఏమిటి?"

"లాల్, ఆమె బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళిన వెంటనే— అంటే ఎనిమిది గంటలకు — మరణించిందన్నాడు డాక్టర్."

"అవును ఎనిమిది గంటలకి మరణించింది."

"ఆ సమయంలో ఇంట్లో మిగతా సభ్యులు — తల్లీ కూతుళ్ళు కిచెన్‌లో వున్నారు. పెద్ద కొడుకూ తండ్రీ డ్రాయింగ్ రూంలో వున్నారు. పనిమనిషి బావిదగ్గర వుంది—కిచెన్‌లోంచి ఆమె తల్లీ కూతుళ్ళకి అగపడింది. పనివాడు అప్పుడు వరండా శుభ్రంచేస్తున్నాడు— డ్రాయింగ్‌రూంలో తండ్రీ కొడుకులు అతన్ని గమనించారు. ఒకళ్ళకి ఒకరు ఎలిబీ. ఈ అయిదుగుర్నీ లిస్టులోంచి తొలగించవచ్చు.

"ఇక, సతీష్ వున్నాడు — పాపం ఒంటరిగాడు. అతనికి ఎలిబీ లేదు. ఉదయం ఏడుగంటలకి తల్లి పాలు తీసుకెళ్ళి తాగించి వచ్చింది. అప్పట్నుంచీ అతనా గదిలో ఒంటరిగా ఉన్నాడు. గదిలోనే ఉన్నాడో లేదో ఆ పరమాత్ముడికే ఎరుక! అయితే అతని ఆరోగ్యమే అతనికి ఎలిబీ."

"పద్మజ బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళగానే దాడిచేసి

చంపాడు హంతకుడు. పెనుగులాట జరిగినట్లు సూచించే విధంగా ఆమె బట్టలు చినగడంగానీ, గాజులు పగలడం గానీ అటువంటిదేమీ జరుగలేదు. అంటే ఏమిటి అర్థం? హంతకుడు బలిష్టుడు. అతని చేతిలో మసలలేక పోయిందామె. ఆ పరిస్థితిలో హంతకుడికి ఒక్కటే పద్ధతి ఉంటుంది. ఏమిటది? ఆమె అరవకుండా ఒక చేత్తో నోరు నొక్కి ఉంచడం, మరో చేత్తో ఆమె గొంతు నులమడం. వింటున్నారా కృష్ణన్? ఒక్క చేత్తో గొంతు నులమడం."

కృష్ణన్ అంగీకరించాడు.

"ఇక కామన్ సెన్స్ ఉన్నవారెవరైనా సతీష్ ఆరోగ్యపరిస్థితి చూసి అతడాపని చేయగలడని నమ్మలేరు. ఒక్క చేత్తో చంపడం, జ్వరంతో తీసుకుంటూ రెండు రోజుల్నుంచీ పడక దిగకుండా, అన్నపానీయాలు లేక అతడెంత బలహీనంగా అయ్యాడో చెప్పడానికి డాక్టర్ కానవసరంలేదు. వైద్యశాస్త్రం తెలియనవసరంలేదు. హంతకుడికి ఈ కామన్ సెన్స్ లోపించింది....

"అందుకే హత్యను సతీష్ మీద బనాయించబూనాడు. అతనికీ, ఇంటి పరిస్థితులు బాగా తెలిసివుండాలి. వదిన—మరదుల మధ్య విరోధం తెలిసివుండాలి. అతను బయట మనిషి. ఏదోవిధంగా ఆమెకు తెలిసినవాడు. ఏదో కారణంగా ఆమెను చంపబూనాడు—

"వెల్, ఆమెను చంపేశాక శవాన్ని కింద వదిలేశాడు. అప్పుడు జోళ్ళుతీసి పైన ఎక్కడో పెట్టి, షవర్ విప్పాడు. అలా బయటివాళ్ళకి ఆమె స్నానం చేస్తోందన్న భావన కల్గించాడు. అప్పుడు పలాయనం గురించి ఆలోచించాడు. అలాగే బయటకెళ్తే కంట

బడతాడు. కాబట్టి ఓ ఆలోచన చేశాడు. శవాన్ని బాత్ రూంలో మూలకి చేర్చి, ఆమె టవల్ తీసుకుని దాన్ని నీటిలో బాగా తడిపాడు. అప్పుడు తలుపు గడియతీసి పెట్టి, ఆ టవల్‌తో లెట్రిన్‌లో వెళ్ళి దాక్కున్నాడు.

"అదే అతనికి క్షేమమైన చోటు. అందులోకి చూసే ఆలోచన ఎవరూ చేయరు — ముందు బాత్‌రూంలో శవాన్ని చూశాక.

"అప్పుడు కృష్ణన్, అతను లెట్రిన్‌లో దాక్కున్నప్పుడు చేతిలో తడిసిన టవల్ నించి ధారగా కారి నీరు కింద మడుగు కట్టింది—

"వెల్, అప్పుడు ఇంట్లోవాళ్ళు శవాన్ని చూశారు. అంతా దానిచుట్టూ ఆ మూల మూగారు. హంతకుడు అంతా తలుపుచాటునించి గమనిస్తున్నాడు. ఉమేష్ పోలీసులకి ఫోన్ చేసి వచ్చాక అవకాశం చూశాడు. వాళ్ళలాగే గుంపుగా కూర్చుని రోదిస్తున్నారు. తను ఇటునుంచి చల్లగా జారుకుంటే కంటపడడు. అలాగే అతను లెట్రిన్ లోంచి నిర్భయంగా వచ్చి బయటికి నడిచి వెళ్ళిపోయాడు—చేతిలో తన జోళ్ళూ, టవల్‌తో.

"అది శవందగ్గర వాళ్ళెవరూ గమనించలేదు. అతను నిర్భయంగా సతీష్ గదిలోకెళ్ళి అతని కాళ్ళు తుడిచాడు. అతని అన్నని ఇంపర్సనేట్ చేశాడు—"

"అలా ఎందుకు చేశాడు? అప్పుడది ఉమేష్‌మీదికి తిరుగుతుంది కదా? అతను ఇరించాలనుకున్నది సతీష్‌ని. ఉమేష్‌కి మోటివ్ లేదని అతనికి తెలుసనుకుంటాను?" కృష్ణన్ అడిగాడు.

"తెలుసు. కానీ ఆ పరిస్థితిలో సతీష్‌కు ఏదో ఒకటి చెప్పాలిగా? అందుకే అతడి అన్న ఉమేష్‌గా చెప్పు

వున్నాడు. ముందు సతీష్ మాట్లాడలేని, కళ్ళు తెరవలేని శక్తిహీనతనలో—శోషలేండా పడివుంటాడనుకున్నాడు. కానీ అలా జరగలేదు. అతని ప్రశ్నలకి జవాబులియ్యవలసి వచ్చింది....తర్వాత అతన్ని పోలీసులు ప్రశ్నించినప్పుడు జ్ఞాపకముంచుకుంటాడనుకోలేదు. అలా చేశాక అతను టవల్ తో అక్కడ్నుంచి జారుకున్నాడు."

"ఎక్కడికి? ఎలా?"

"మీరంతా అప్పుడు బాత్ రూంలో వున్నారు. అతను దర్జాగా మెట్లుదిగివచ్చి వెళ్ళిపోయాడు బైటికి. 8-52—9-00 మధ్య పారిపోయి వుండాలి. దీన్ని మీరు వీధిలో దర్యాప్తు చేయాలి."

"కానీ అసలతను ఇంట్లోకి — బాత్ రూంలోకి ఎలా ప్రవేశించాడు?"

"లోపలి మనిషి తోడ్పాటుతో...."

"ఏమిటీ! మీ కేమన్నా—"

"పిచ్చెక్కలేదు. బుర్ర లక్షణంగా వుంది. మీరింట్లో వాళ్ళంతా మంచివాళ్ళనుకుంటున్నారు — సతీష్ తప్ప. అతన్ని గట్టిగా అనుమానిస్తున్నారు. మీరా అడుగుజాడతో ఏమీ నిరూపించలేరు, సతీష్ విషయంలో. ఆ అడుగుజాడలు పరిశీలిస్తే ఆ నడక అతనికి సాధ్యంకాదని తెలిసిపోతుంది...అంత అనారోగ్యంగా, బలహీనంగా వున్న మనిషి అలా నడిచివెళ్ళి మెట్లెక్కలేడు స్వయంగా. అంతేగాక, అతను బాత్ రూంలో వుంటే కాళ్ళేకాదు, పైజామా అంచులు తడిసేవి. షవర్ విప్పినప్పుడు బట్టలు తడిసేవి. అతను తల దువ్వుకుంటే జుట్టు అలా వూడేది కాదు. బాత్ రూంలో వెంట్రుకలు అతనివి కావు."

"నో, హంతకుడికి మరొకరు తోడ్పడ్డారంటే

నమ్మను!"

"ఒక పరాయి వ్యక్తి—తను చంపదల్చుకున్న మనిషి సరిగ్గా ఏ సమయానికి తానను కున్న చోటికి వస్తుందో తెలుసుకొని ఆ సమయంలో అక్కడుండాలంటే—ఆ నిరీక్షణ కాలం పెరిగి మరెవరో అక్కడికి వచ్చి వాళ్ళ కంటబడే ప్రమాదాన్ని నివారించాలంటే — ఎవరో లోపలి మనిషితో కట్టుదిట్టంగా ఏర్పాట్లు చేసుకోకుండా తానను కున్న పనిని సాధించలేడు!" లాల్ లేచి బయటకు నడిచాడు.

5

ఆఫీసుకి తిరిగివచ్చాక అన్నాడు లాల్. "పార్ట్నర్, పాపం ఈ కొత్త కోడళ్ళ అకాలమరణాలు మంచి వారైనా ఆ తమామలకి చెడ్డ పేరే తెస్తాయనుకుంటాను. ఏమంటావు?"

జాన్ తలూపాడు. "మంచివాళ్ళు దురదృష్టవంతులు. చెడ్డవాళ్ళ గురించి చెప్పుకుందాం. కట్నకానుకలకోసం మానవత్వం లేకండా తమ జీవిత భాగస్వాముల్ని హింసించే మగ వెధవలకి—లేదా ఆ హత్యాకాండలో తమ పెద్దలకి సహాకరించే పిరికి వెధవలకి—ఒక్కటే శిక్ష!"

"ఏమిటది?"

"జర్మన్ నాజీ పద్ధతుల్లో కాన్సన్ట్రేషన్ క్యాంపులు వంటివి ఏర్పాటు చేసి—అక్కడ వీళ్ళని ఇంపోటెంట్లుగా చేసి వదలాలి—మళ్ళీ రెండో పెళ్ళికి తయారవకుండా! ఇది దారుణమన్పించినా ఈ రోగానికి ఇంతకంటే వైద్యం లేదు!"

"వెల్, నీవుద్రేకం ఎక్కువ. అరబ్బువాడిలా మాట్లాడుతున్నావ్."

"కేసు గురించి మాట్లాడు—"

లాల్ సిగరెట్ వెలిగించుకొని కిటికీ దగ్గర వెళ్ళి నిలబడ్డాడు. ట్రాఫిక్‌ని చూస్తూ కొన్ని క్షణాలయ్యాక జాన్ వైపు తిరిగాడు.

"పార్ట్‌నర్, ఆ టవల్ కోసం నువ్వు గాలించావు కదూ?"

"అవును. అది సతీష్ గదిలో లేదు. ఎందుకుంటుంది? పట్టుకుపోయుంటాడు."

"నో, జాన్. ఏదో కిటుకు వుంది ..."

"కిటుకా? ఏమిటది? నువ్వా కిటికీనుంచి కదిలిరా-"

లాల్ వచ్చి అతని ఛాతీమీద కొట్టాడు.

"హత్య చేస్తే నువ్వు తెలివిగల హంతకుడివే అవుతావు, జాన్. మన హంతకుడు కొంతవరకు తెలివిగలవాడే. అతని స్థానంలో నిన్ను వూహించుకో. ఏం చేస్తావు? సతీష్ కాళ్ళు తుడిచినప్పటి పరిస్థితిని వూహించుకో. అప్పుడెలా చేస్తావు?"

జాన్ ఇంకా తికమకలోంచి తేరుకోలేదు. "అదిగో ఫోన్!" అని లాల్ గబుక్కున వెళ్ళి మోగుతున్న ఫోన్‌ని ఎత్తాడు.

"యస్, దిసీజ్ లాల్ హియర్, ట్విన్ సిటీస్ డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీస్."

"డిటెక్టివ్ గారూ!"

"ఎవరది.... ఓహ్, సుధ?"

"అవును, అవును, సుధనే...."

"వెల్, వెల్, కాస్త నిదానం, ఏమిటి సంగతి, సుధ?"

"మీతో ముఖ్య విషయం చెప్పాలి!"

"అది రహస్యంగా చెప్తున్నారా?"

"అవును, రహస్యంగా! ఇంట్లో ఎవరికీ తెలియదు. ఇన్స్పెక్టర్ ప్రశ్నించినప్పుడు కూడా ఇది చెప్పలేదు."

"ఎందుకు చెప్పలేదు?"

"ఏదో భయంవేసింది...."

"ఇప్పుడు?"

"మిమ్మల్ని చూస్తే ధైర్యం....మీ దగ్గర రక్షణ ఉంటుంది...."

"వెల్, నన్ను చూస్తే బాధలు, భయాలే పారిపోతాయి. చెప్పండి. మీ పేరు చెప్పను—"

"ఆడుగుజాడలు గురించి విశేషంగా మాట్లాడుతున్నారు...."

"అవును."

"అన్నయ్య రెండోసారి బాత్ రూంనించి బైటికెళ్ళగా నేను చూశాను."

లాల్ కుతూహలంగా అడిగాడు, "ఏ అన్నయ్య, సుధ?"

"పెద్దన్నయ్యా. అతను పోలీసులకి ఫోన్ చేయడానికి ఒకసారి వెళ్ళివచ్చాడు. తర్వాత పావుగంటకి మళ్ళీ వెళ్ళాడు...."

"అది మీరొక్కరే చూశారా?"

"నే నొక్కదాన్నే చూశాను."

"మీరు చూసినట్టు అన్నయ్యకు తెలుసా?"

"తెలియదు."

"అప్పుడతని చేతిలో టవల్ వుందా?"

"టవలా....ఏమో, నేను గమనించలేదు,"

"వెల్, ఇంకేం చెప్పదల్చుకున్నారు?"

"ఇంతే. ఇతర విషయాలు ఇన్స్పెక్టర్‌కి చెప్పాను."

"గుడ్. అయితే మీరొకసారి ఉమేష్ గదిని వెతుకుతారా, ఆ టవల్ కోసం? అది కనిపించేలా స్టాండుపైనో, హేంగరుకో వుండదు. మూలలు వెతకండి మూలలు. ఏమంటారు?"

"అలాగే డిటెక్టివ్ గారూ, అలాగే."

లాల్ ఫోన్ పెట్టేసి నిట్టూర్చాడు.

"పార్ట్‌నర్, ఏమిటి డెవలప్‌మెంట్?" జాన్ అడిగాడు కుతూహలంగా.

"ముందు నా ప్రశ్నకి బదులు—"

"నేనే హంతకుణ్నయితే పార్ట్‌నర్, ముందు నేనూహించుకున్నట్లుగాక అప్పుడు సతీష్‌తో మాట్లాడే పరిస్థితి ఎదురైంది కనుక, అప్పుడు అతడి అన్నలా నటించాను కనుక, అప్పుడా హత్యని అతని మీదికే తిప్పడానికి ప్రయత్నిస్తాను. ఉమేష్ మీదికి సతీష్‌ని ప్రశ్నిస్తే అతను జ్ఞాపకం పెట్టుకొని చెప్పేస్తే, అప్పుడతని మాటలకి సమన్వయం కుదరాలి కనుక, ఆ టవలుని ఉమేష్ గదిలో దాస్తాను, పార్ట్‌నర్."

లాల్ ముఖం సంతోషంతో వెలిగింది.

6

డాక్టర్ రఘునాథ్ ఫోన్ చేశాడు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకి, ఉద్రేకంగా.

"మిస్టర్ లాల్! కృష్ణన్ ఏమిటి, ఏదో థియరీ పట్టుకొచ్చి నన్ను విసిగిస్తున్నాడు? నాకేం నచ్చలేదు. నేను మరోసారీ—మరోసారీ—వందోసారీ—వెయ్యోసారి చెప్తున్నాను చూడండి—"

"ఏం చెప్తున్నారు?"

"ఆమె పెనుగులాడలేదు. నోట్ దిస్ పాయింట్. దేర్ వజ్ నో స్ట్రగుల్ ఎటాల్! ఆమె హంతకుడి జుట్టు పీకలేదు! పీక్కున్నాడు. ఎలా పీక్కున్నాడో అది మీ బిజినెస్. దట్సాల్, నన్ను విసిగించకండిక!"

"ఆగండి డాక్టర్, ఆగండి. ఆమె గర్భవతి అయి వున్న సూచనలున్నాయా?"

"ఓహ్-ఓహ్-అదెలా వచ్చింది మీ బ్రెయిన్లోకి?"

"పరిస్థితి అలా డెవలప్ అయింది."

"అలాంటి సూచనల్లేవు, సారీ."

"థాంక్స్. కుటుంబ మర్యాద దక్కింది."

ఫోన్ పెట్టేసి లాల్, సిగరెట్ వెల్గించుకున్నాడు. అకస్మాత్తుగా మళ్ళీ ఫోన్ మోగింది.

"ఈసారి నేను—" అని జాన్ ఎత్తాడు.

"హలో, సుధగారా? కమాన్, చెప్పండి! ఏమైంది?"

కాస్సేపటి తర్వాత ఫోన్ పెట్టేసి లాల్ వైపు తిరిగాడు.

"కమాన్, ఏమైంది?" లాల్ అన్నాడు ఆత్రృతగా.

"సుధకి లవ్ లెటర్ దొరికిందట—ఉమేష్ తలగడ గలేబులో."

"వెల్ ప్రొసీడ్!" ఆశ్చర్యంతో అన్నాడు లాల్.

"తెల్లకాగితంమీద వ్రాసివుంది. పోస్టులోనే వచ్చి వుండాలి. కానీ పైన కవరులేదు. వచ్చింది పద్మజకు. రాసింది ప్రకాష్ అనే అతను. ఎక్కణ్నుంచో తెలియదు. తేదీ వారం క్రితానిది. విషయం—నా జీవితాన్ని చీకటి చేస్తావా, నీ జీవితాన్ని అంతం చేయకుంటే నాకు నిద్ర పట్టదు.... సో అండ్ సో లాంటిది."

లాల్ నిట్టూర్చాడు. "మరి టవల్?"

"అది లేదు. ఉమేష్ గదిలో లేదు."

లాల్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

7

కృష్ణన్ నాలుగున్నరకి వచ్చాడు, రొప్పుతూ, రోజుతూ.

"వెల్, కుదుటపడండి. జాన్ ఏదో అన్నాడని వెళ్ళి మీరు డాక్టర్‌తో ఫైట్ చేస్తారా?" అన్నాడు లాల్.

"ఫైట్ కాదు, బెట్ కట్టాను. కానీ ఆయన వింటేగా, గెటవుట్ అన్నాడు."

"మీకది క్షేమంకాదు, బెట్ కట్టడం. ఆమె హంతకుడి జుట్టు పీకలేదు. పీక్కున్నాడు దువ్వుకొని. మీరేం చేశారా వెంట్రుకలని?"

"టెస్టు చేయించాను. వయసు తెలుసుకోవడానికి కాస్టిక్ పొటాష్ టెస్టు—బ్లీచింగ్, డైయింగ్ ఏదైనా చేయబడ్డాయేమో తెలుసుకోవడానికి అల్ట్రావైలెట్ టెస్టు—బ్లడ్ గ్రూప్ కోసం అబ్సార్బ్షన్ ఎలూషన్ టెస్టు—ఆ తర్వాత—"

"ఆ తర్వాత—?"

"న్యూట్రాన్ ఏక్టివేషన్ ఎనాలిసిస్."

"వెల్, ప్రొసీడ్!"

"వెంట్రుకలు డైయింగ్ గానీ, బ్లీచింగ్ గానీ చేయబడలేదు. బాగా నూనెరాయబడ్డాయి. నవయువకుడివి. అవి పీకబడలేదు. బలంగా పట్టి లాగిన చిహ్నాలు లేవు. వెంట్రుకలు ముడతలుపడి, నలగలేదు. మొదళ్ళు ఆకారం చెడిపోయి ఉబ్బిలేవు. అవి సహజంగా రాలాయి. అతనికి జుట్టురాలే గుణముంది. దువ్వితే రాలిపోవచ్చు. తడవకి ఇన్ని—

"అవి మూడంగుళాలు పొడవు, పాయింట్ నాట్ సెవన్ వ్యాసారాన్ని కలిగి వున్నాయి. శీర్షం మొనదేలి, పై పొర క్యూటికిల్ ఇప్పుడిప్పుడే ఏర్పడుతోంది. అతను సుమారు వారం క్రితం క్షౌరం చేయించుకొని వుండాలి."

"వెల్, ఇంకా?"

"బ్లడ్ గ్రూప్ టెస్టులో అతనిది బి గ్రూపు అని తేలింది. ఇక న్యూట్రాన్ ఏక్టివేషన్ ఎనాలిసిస్‌లో— మనం తీసుకునే ఆహారం, పానీయాలు, వాతావరణ పరిస్థితులూ మన వెంట్రుకలలో కొన్ని మూలకాలుగా రూపాంతరం చెంది, వేర్వేరు శాతాల్లో వాటి తీవ్రత స్థాయినిబట్టి నిక్షిప్తమై వుంటాయి."

"ఆ వెంట్రుకలతో వ్యక్తి స్వభావ గుణాల్ని నిర్ణయించడానికి—వాటిని న్యూక్లియర్ రియాక్టర్‌లో ఇర్రేడియేట్ చేసినప్పుడు అందులోని ఎలిమెంట్స్—మూలకాలు రేడియో యాక్టివ్ ఐసోటోప్స్‌గా మారి వికిరణాన్ని కలిగిస్తాయి. అప్పుడా వికిరణ తీవ్రత ఆధారంగా ఆ మూలకాల శాతాన్ని లెక్క కట్టవచ్చు. మనవాడికి తాగుడు అలవాటుంది, మితంగా. అతను నివసించే పరిసరాల వాతావరణం పరిశుభ్రమైనది. అంతగా కాలుష్యం లేనిది...."

"వెరీ వెల్, ఇప్పుడు సులభం."

"సులభం కాదు, లాల్ చిక్కులున్నాయి. హంతకుడి బ్లడ్ గ్రూప్ బి. ఉమేష్ గ్రూప్ కూడా బి. అతని తండ్రికి ఎ. తమ్ముడికి బి. పనివాడికి ఎ. ఎవరు హంతకుడు?"

"హంతకుడు వారంక్రితం క్షౌరం చేయించుకున్నాడు. ఉమేష్ నాలుగురోజుల క్రితమే చేయించుకున్నాడు.

పనివాడు మొన్ననే చేయించుకున్నాడు — ఎవరు హంతకుడు?

"హంతకుడి వెంట్రుకలు నూనె బాగా రాయబడి, రాలిపోయే స్వభావంతో వున్నాయి. ఉమేష్ కూడా తలకు నూనె రాసుకుని వున్నాడప్పుడు. అతని జుట్టు దట్టంగా ఏమీ లేదు. సతీష్ వెంట్రుకలకి నూనె లేదు. దట్టంగానే వున్నాయి. పనివాడి జుట్టు దట్టంగా, మంచి బలంగా వుంది—ఎవరు హంతకుడు?

"హంతకుడు మితంగా తాగుతాడు. ఉమేష్ పెళ్ళికి ముందు తాగేవాడు. అతని తండ్రి ఇప్పటికీ స్వల్పంగా పుచ్చుకుంటాడు. పనివాడు అప్పుడప్పుడు నాటుసారా పట్టిస్తాడు—ఎవరు హంతకుడు?"

జాన్ అడ్డం తగిలాడు. "ఆగండి, కృష్ణన్. మీ ఆలోచనా పరిధిని పెంచుకోవాలి. ఎందుకా నల్గురిలోనే కబడ్డీ ఆడతారు? ముందు మీ రిపోర్టు పూర్తికానివ్వండి—కామెంట్స్ తర్వాత."

"ఓ.కే. ఆ ఇంటి వీధిలో మా సార్జెంట్ దర్యాప్తు చేశాడు. ఉదయం ఇంటి వెనుక వీధిలో ఒక మనిషి వెళ్తూ కన్పించాడు...."

"ఎవరికి?"

"ఒక ఇంటాయనకి. అతనప్పుడే బయటికొస్తున్నాడు."

"ఆ మనిషి ఎటు వెళ్ళాడు?"

"హత్య జరిగిన ఇంటివైపు. ఆ ఇంటతను పరీక్షగా చూడలేదు. ఆ మనిషి తైలంలేని జుట్టుతో, నల్ల కళ్ళద్దాలతో, పెద్ద పెద్ద మీసాలతో, తెల్ల ప్యాంటు మీద బిస్కట్ కలర్ షర్టుతో, కాళ్ళకి తోలు

బూట్లతో, నడిచే వెళ్ళాడట. ముప్పై వుండొచ్చు వయసు. తల వంచుకుని గబగబా నడిచాడట."

"ఇంకా?"

"ఇంటి ముందు వీధిలో తొమ్మిదిగంటలకి ఒక వ్యక్తి వెళ్తూ కన్పించాడు. వీధి చివర ఇంటతను చూశాడు. అప్పుడు వీధిలో ఇంకెవరూ లేరు. ఆ మనిషి పైజామా లాల్చీతో, కాళ్ళకి హవాయి చెప్పులతో, కళ్ళకి చత్వారం కళ్ళద్దాలతో, సన్నగా గడ్డం గీసుకుని, తలకి నూనె బాగా పట్టించి వెనక్కి దువ్వుకుని, చేతిలో పత్రిక పట్టుకుని, వంగి నడుస్తూ వెళ్ళిపోయాడట. వయసు ముప్పైపైన ఉండొచ్చు."

జాన్ అడిగాడు. "వెనుక వీధిలో మనిషి ఎప్పుడు కన్పించాడు?"

"సుమారు ఎనిమిది గంటలకి."

"అప్పుడతని చేతిలో ఏముంది?"

"ఏమీ లేదు."

"యురేకా!"

"ఏమిటి?"

"హంతకుడు బాత్‌రూంలో తల దువ్వుకున్నాడను కున్నాం కదూ?"

"అవును."

"ఎందుకు దువ్వుకున్నాడనుకున్నారు?"

"చెప్పండి, ఎందుకు దువ్వుకున్నాడు?"

"రూపం మార్చుకోవడానికి. బాత్‌రూంలో నూనె రాసుకుని తల దువ్వుకున్నాడు. వెనక్కి దువ్వడంవల్ల అలవాటులేక చిక్కులుపడి వెంట్రుకలు రాలాయి. తర్వాత బూట్లు విప్పేసి హవాయి చెప్పులు వేసు

కున్నాడు. నల్లద్దాలు తీసేసి, చత్వారం అద్దాలు పెట్టుకున్నాడు. పెట్టుడు మీసాలు తీసేశాడు. ప్యాంటు, షర్టు తీసేసి, లాల్చీ పైజామా తొడుక్కున్నాడు. పని పూర్తయ్యాక బయటపడి, జేబులో వున్న పేపరుతీసి పట్టుకొని, నడక మార్చి వంగి నడుస్తూ వెళ్ళిపోయాడు-”

“గాడ్! మీరా ఇద్దర్నీ ఒక్కటి చేస్తున్నారా?”

“ఆ ఒక్కణ్ని అందరిముందుకు తెస్తాను!”

“ఎవరా ఒక్కడు?”

“పద్మజ ప్రేమికుడు.”

“జాన్, ప్లీజ్! ప్లీజ్, జాన్, అలా వద్దు!”

“ఏమిటది? మీరుద్యోగం చేయదల్చుకోలేదా?”

“అసంభవమది! ఎవరో దారినపోయే ఇద్దర్ని కలిపి హైబ్రిడ్ చేసి కేవలం గాలి హంతకుణ్ని సృష్టిస్తున్నారు! పద్మజ ఏమిటి! ఆమెకు ప్రేమికుడేమిటి! ఆ ఇంటిపరువు తీయదల్చుకున్నారా?”

“పరువా? కోడలే పోయాక ఇంకా పరువేమిటి___”

“మీ దగ్గర ఆధార మేమిటి?”

“సుధ ఫోన్ చేసి తనకో ఉత్తరం దొరికిందని చెప్పింది. అది పద్మజకు ప్రకాష్ అనే అతను హెచ్చరిస్తూ రాశాడు.”

“ఓహ్, ఇదెక్కడి....”

“హత్య లోపలి మనిషి తోడ్పాటుతో జరిగింది. హంతకుడు ఆ మనిషికి తన సామగ్రి ముందే అందించి అది బాత్ రూంలో ఉండేలా చూశాడు. అక్కడ వేషం మార్చుకుని, తీసేసిన వస్తువుల్ని మరోచోట ఎక్కడో దాచి వెళ్ళిపోయాడు. అందుకే వస్తున్నప్పుడు గానీ వెళ్తున్నప్పుడుగానీ అతని చేతులో బ్యాగులాంటిది

లేదు—"

"కమాన్, డిసీజ్ టూ మచ్!"

"కృష్ణన్, మీరు అన్ని క్లూస్‌కి కామెంటరీ చెప్పారు. బాగుంది. మరి హంతకుడి నివాస ప్రాంతం పరిశుభ్రమైనది, అంతగా కాలుష్యం లేనిది అన్నారు. దానికి చెప్పలేదేమిటి కామెంటరీ? అలాంటి వాతావరణంలో ఇక్కడ నివసిస్తున్నదెవరు? మీరు చెప్పే అనుమానితులందరూ ఈ సిటీ కాలుష్యంలోనే ఉంటున్నారు. కానీ ప్రకాష్ పద్మజ ప్రేమికుడైతే, నా అంచనా తప్పకుండా ఆమె ఊరు ఏదో పల్లెటూరైతే, అతనక్కడే ఉంటాడు. పల్లెటూళ్ళు పరిశుభ్ర వాతావరణానికి ప్రతీకలు. ఈ క్లూ ప్రకాష్‌కి వర్తిస్తుంది. కాబట్టి ముందు మీరా ప్రకాష్ ఎవరో, అతని గుణాలూ అలవాట్లేమిటో తెలుసుకుని, అప్పుడు కబడ్డీ ఆడండి!" అన్నాడు జాన్.

కృష్ణన్ ఏదో గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

"మీరా ఇంటినోసారి బ్యాగుకోసం గాలించండి, ఇన్‌స్పెక్టర్!" జాన్ వెనకనుంచి అన్నాడు మళ్ళీ.

"అలాగే ఉమేష్‌ని గట్టిగా ఇంటరాగేట్ చేయండి, కృష్ణన్. బాత్‌రూంనుంచి రెండోసారి వెళ్ళాడని అనుమానం—" అరిచాడు లాల్.

8

మర్నాడుదయం డిటెక్టివ్‌లు ఆఫీసు తెరచి బద్ధకం తీర్చుకుంటోండగా, యిద్దరు వ్యక్తులు వచ్చారు పది గంటలకి.

వాళ్ళ ముఖాలు విషాదంగా, వడలిపోయి వున్నాయి. వాళ్ళలో యాభై ఏళ్ళ, ప్యాంటూ షర్టులో, కళ్ళ

దాలతో ఉన్నతను అన్నాడు. "డిటెక్టివ్ గారూ.... నేను పద్మజ తండ్రిని."

లాల్ కళ్ళు విశాలమయ్యాయి. "ఐసీ.... కూర్చోండి, మీకు మా ప్రగాఢ సానుభూతి."

అతనికి దుఃఖం పొంగి వచ్చింది.

మరొకతను, పాతికేళ్ళ యువకుడు, అస్పష్టంగా పలికాడు. "చెల్లెలు పోయింది.... ఇది తట్టుకోలేకున్నాం! దీన్ని మీరు దర్యాప్తు చేస్తున్నట్లు తెలిసి వచ్చాం. మీకు కొన్ని విషయాలు చెప్పి సహకరించాలి, డిటెక్టివ్ గారూ...."

"అవును, చెప్పండి. మీ సహకారం చాలా ముఖ్యం. ముందు పరిచయాలతో ప్రారంభించండి. మీ దేవూరు? ఏం చేస్తుంటారు?"

"షాద్‌నగర్ దగ్గర కల్లుధార మా వూరు. ఇక్కడికి యాభై కిలోమీటర్లు. మేం అక్కడే వుంటున్నాం. నాన్నగారు అక్కడ హెడ్‌మాస్టరు. నేను మా వ్యవసాయం చూసుకుంటున్నాను. నా పేరు అజయ్‌కుమార్. నాన్న పేరు చలపతిరావుగారు. మా కుటుంబంలో ఇప్పుడు మిగిలింది మేమిద్దరమే...." అతని కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

తండ్రి అన్నాడు ఆవేశంగా. "నలభై వేలు పోసి పంపించాం దాన్ని! ఇంకా మూడేళ్లు కాలేదు.... అప్పుడే నూరేళ్ళు నిండిపోయాయి! మంచి వంశం మంచి మనుషులు, సుఖపడుతుంది - అని మేం చేసుకున్న అదృష్టమని ఇచ్చాం అమ్మాయిని. ఆ ఇంట్లో దుర్మార్గులనించి, హంతకులనించి రక్షణ లేకపోయింది దానికి!"

"కాలమహిమ" అన్నాడు జాన్.

"అలాగే సరిపెట్టుకొంటున్నాం! వాళ్ళని అని ఏం లాభం? తప్పు మా దగ్గరుంది. అది చచ్చిన పుణ్యమా అని ఇప్పుడెన్ని అవమానాలెదుర్కోవాలో!"

"ఆమె చావు మీ కవమానం తెచ్చిందా?" లాల్ అన్నాడు.

"లేదా? వాళ్ళతో ఎన్ని మాటలు పడ్డాం! మళ్ళీ ముఖం చూపవద్దన్నారు వాళ్ళు—"

"వాళ్ళెందుకన్నారు మాటలు?"

"వూరికే అనలేదు! తెలిసే అన్నారు — పద్మజకు రాసిన ఉత్తరం వాళ్ళచేతిలో పడింది. అది ప్రకాష్ రాశాడు. ఇక ఆలోచించండి మా పరిస్థితి!"

"ఆగండి—ఆ ఉత్తరం వారంక్రితం వచ్చినట్లుంది. వాళ్ళు నిన్ననే చూశారా?"

"అవును, నిన్న మధ్యాహ్నమే చూశారట. వాళ్ళమ్మాయి సుధకు దొరికిందట—ఆమె అన్న ఉమేష్ తలగడ గలేబులో."

"ఉమేష్ ఏమన్నాడు?"

"ఆ ఉత్తరం అందులో వున్న సంగతి తనకు తెలియదన్నాడు."

"అతను పెట్టలేదటనా?"

"అవును, అసలా ఉత్తరం అతను చూడలేదన్నాడు. దాని గురించి తనకేమీ తెలీదన్నాడు."

"చూశావా పార్ట్‌నర్, అన్నని ఎలా ఇరికిస్తోందో?" జాన్ అన్నాడు.

"ఎందుకు — ఎందుకు ఇరికిస్తుంది?" చలపతిరావు అడిగాడు.

లాల్ అడ్డంగా తలూపాడు. "మీ అమ్మాయికి

పోస్టుమన్ ఉత్తరం తెచ్చివ్వగా ఎవరైనా చూశారా?"

"లేదట."

"ఎవరైనా తీసుకొచ్చిచ్చారా?"

"లేదుట."

"సరే, మీరు ప్రకాష్ గురించి చెప్పండి. ఇప్పు డెక్కడున్నాడు?"

"ఊళ్ళోలేడు. మొన్న సాయంత్రంనుంచీ కన్పించడం లేదు."

"ఐసీ.... కట్టు బట్టలతో వెళ్ళాడా?"

"అవునట."

"అతనికి మీ అమ్మాయి పరిచయమెలా అయింది? అతనేం చేస్తుంటాడు? తల్లిదండ్రులెవరు?"

"తండ్రి పెద్ద భూస్వామి. వాడేం చెయ్యడు. రౌడీలా తిరుగుతుంటాడు. వాడి బారినుంచి మా అమ్మాయిని కాపాడేందుకు పడ్డ అవస్థలు వర్ణనాతీతం. పద్మజ మొదట్లో ఏమీ తెలియకుండా వాడితో తిరిగింది. నాకు తెలిసి చివాట్లు పెట్టాను. అది లోకాన్ని అర్థం జేసుకోలేదు. మనుషుల్ని అంచనా వేయలేదు. వట్టి అమాయక ఘటం. వాగడం మాత్రమే తెలుసుదానికి....

"నేను కోప్పడ్డాక బయటికి వెళ్ళడం మానేసింది— కానీ వాడే ఇంటికి రావడం మొదలెట్టాడు. నేను వారించాను. ఆ విషయం వాడి తండ్రి దగ్గరికి తీసుకు వెళ్ళాను. అతను నవ్వి వూరుకున్నాడు — ఆ తండ్రి కొడుకుకేం తీసిపోడు. వాళ్ళ వంశమే అంత! మా ఊళ్ళో చెడ్డ వంశం వాళ్ళదే! ఇవా అలా కాదని ఒకనాడు మా వాడు తెగించి వాణ్ణి కొట్టాడు—"

"అది తొందరపాటు."

"నేనలాగే భయపడ్డాను. వాళ్ళు తలచుకుంటే ఏమయినా చేయగలరు ప్రతీకారంగా. కానీ అలాటిదేమీ జరుగలేదు. ఆ కొడుకు తండ్రికి చెప్పుకోలేదు. ఇంటికి వెళ్ళి పెద్ద ఉత్తరం రాశాడు—ప్రేమలో అన్ని పరీక్షలు ఎదుర్కోవాలని. ఇప్పటికీ ఆమెను ప్రేమిస్తున్నానని, ఆమె అంగీకరిస్తే పెళ్ళిచేసుకుంటానని...."

లాల్ ముఖంపై నవ్వు వెలిసింది.

"అప్పుడు మీ అమ్మాయి అభిప్రాయమేమిటి?"

"అది వట్టి పిచ్చిది. దానికప్పుడే తెలిసివచ్చింది—ఆ ఉత్తరం చూశాక—తన పొరపాటు. అంతవరకు వాళ్ళ మధ్య ప్రేమ, పెళ్ళి ప్రస్తావనే రాలేదట. వాడు మనసులోనే ప్రేమించాడట. ఇది తలకాయలేకుండా తిరిగింది. ఆ ఉత్తరం చూసి కంగారుపడిపోయింది. దాని పరిస్థితికి నేను జాలిపడ్డాను. అది క్షమించమని ఏడ్చింది. ఇది జరిగి ఆర్నెల్లయింది...."

"అప్పుడు—?"

"వాడు ఇంటిముందునుంచి తిరగడం ప్రారంభించాడు, ఆశగా జవాబు కోసం. కానీ ఇంటికి రాలేదు. మరో ఉత్తరం రాయలేదు. తర్వాత మూడ్నెల్లకి ఈ సంబంధం చూసి దాని పెళ్ళి చేసేశాం. బరువు దించుకున్నాం. ఆ రాత్రంతా ప్రకాష్ వొళ్ళు తెలియకుండా తాగి పడున్నాడట."

"సీరియస్‌గానే తీసుకున్నాడు."

"వాడి రౌడీ మనసుకి అంత సీరియస్‌నెస్ ఏమిటో అర్థంగాలేదు."

"వాళ్ళు కూడా పరిపక్వత చెందుతూంటారు."

"సరే, ఆ సీరియస్‌నెస్‌తోనే వాడు పిచ్చివా

డయ్యాడు. ఈ మూడేళ్లల్లో వాడు మనిషిలా లేడు. మృగంగా ప్రవర్తించాడు. ఇల్లు వదలి బైటికి రాలేదు. ఇంట్లో విపరీతంగా ప్రవర్తించేవాడు. ఒకసారి తండ్రినే కొట్టాడు. చాలాసార్లు పనివాళ్ళని కొట్టాడు అకారణంగా. చేతికేది దొరికితే దాన్ని నాశనం చేయకుండా వదలడు. వాడికి పిచ్చి బాగా ఎక్కువై — చివరికిలా అఘాయిత్యం చేశాడు! ఇప్పుడు వాడికి తృప్తిగా ఉందనుకుంటాను—"

"అతను కన్పించడంలేదని పోలీసు రిపోర్టిచ్చారా?"

"పిచ్చి కొడుకుపోతేనే మంచిదంటున్నాడు తండ్రి."

"ఇక్కడ అతని కెవరైనా వున్నారా?"

"తెలియదు, మీరతన్ని పట్టుకోవాలి, డిటెక్టివ్ గారూ!"

"అలాగే—"

"పట్టుకుని శిక్షపడేలా చూడాలి!" అన్నాడు అజయ్ కుమార్.

"అలాగే! అతను ముందు అర్థిస్తూ వ్రాసిన ఉత్తరం ఏది?"

"తెచ్చాను. ఇక్కడ బెదిరిస్తూ రాసిన ఉత్తరం కూడా తెచ్చాను—" అని చలపతిరావు రెండు ఉత్తరాలు తీసిచ్చాడు.

లాల్ వాటిని పరిశీలిస్తూ అన్నాడు. "ఈ బెదిరింపుని మీ అమ్మాయి సీరియస్‌గా ఎందుకు తీసుకోలేదు....?"

"అది దేన్నీ సీరియస్‌గా తీసుకోదు. దానికి హ్యూమర్ ఎక్కువ."

లాల్ సాలోచనగా తల వూపుతూ ఆ ఉత్తరాలని మడిచి సొరుగులో పెట్టాడు. "ఆల్‌రైట్, అతన్ని పట్టు

కుంటాం. ఇప్పుడు మీరెక్కడుంటున్నారు?"

"తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నాం. ఇక్కడ మాకు సంబంధాలు తెగినట్లే! వాళ్ళు కడప తోళ్ళొక్కడని ముఖంమీద అనేశారు. మనం ఏమనుకుంటామసలు—ఏం జరుగుతుంది! వాళ్ళమ్మాయిని మావాడికిచ్చే అంగీకారం కూడా కుదిరింది. ఇంతలో.... ఇంతలో...."

"వూహించలేం విధిచేసే వింతల్ని" జాన్ అన్నాడు.

"అలాగే సరిపెట్టుకోవాలిక!"' అన్నాడు చలపతిరావు.

9

కృష్ణన్ ఫోన్ చేసి అన్నాడు మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకి. "లాల్, ప్రకాష్ ఆచూకీ — నా ఉద్దేశ్యం— అతని ఊరు తెలుసుకున్నాం. కల్లుధార అట. అక్కడ కల్లు ఎంత ధారగా పడుతుందో తెలియదుగానీ, మనవాడు మాత్రం నెంబర్ వన్ డ్రింకర్. అతను ఇంట్లో లేడు. మొన్న రాత్రినుంచి కన్పించడంలేదట. ఎక్కడికెళ్లాడో ఎవరికీ తెలియదు. బస్సెక్కుతున్నట్లుగానీ, మరో వాహనం ఎక్కుతున్నట్లుగానీ ఎవరూ చూడలేదు. వాళ్ళింట్లో వెహికల్ కూడా లేదు. ఈ సిటీలో అతనికి తెలిసినవాళ్ళెవరూ లేరు. అతని ఫోటో తీసుకుని ఉమేష్ వాళ్ళింటి దగ్గర ప్రశ్నిస్తే, నిన్న కన్పించిన ఆ ఇద్దరు మనుషుల్ని అందులో పోల్చుకోలేకపోయారు. వాళ్ళా మనుషుల ముఖకవళికలు పరీక్షగా చూడలేదట."

"అలాగా...." అన్నాడు లాల్ పరధ్యానంగా.

"ఇక జాన్ చెప్పిన బ్యాగూ ఇంట్లోలేదు. అంతా వెతికాం. దొరకలేదు. టవల్ కూడా లేదు. ఉమేష్ రెండోసారి బాత్‌రూంనించి వెళ్ళడం అబద్ధం అంటు

న్నాడు. మీ కెవరు చెప్పారు?"

"నేనలా అనుకున్నాను...."

"మీరలాగే అనుకుంటారు. అక్కడ కూర్చుని ఎన్ని ఆలోచనలైనా చేస్తారు. మా లాగా తిరిగిచెయ్యండి, పుణ్యమూ, ఫలితమూ ఉంటాయి. ఉమేష్ రెండోసారి బైటికెళ్ళలేదు. శవం దగ్గర తండ్రి ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. తండ్రి సాక్ష్యం ఇస్తున్నాడు. మీరీ ఆలోచనలు మానెయ్యండి, లాల్. ప్రకాష్ మనకావలసిన మనిషి. అగనిమీద నా కనుమానం కుదిరింది. హంతకుడి లక్షణాలు ఆతనికున్నాయి. తాగుతాడు. పరిశుభ్ర పల్లె వాతావరణంలో నివసిస్తున్నాడు...."

"మీతో తర్వాత మాట్లాడతాను, కృష్ణన్...." అని లాల్ ఫోన్ పెట్టేసి జాన్ వైపు తిరిగాడు, "డర్టీ ట్రిక్స్! .... డర్టీ ట్రిక్స్! .... హంతకుడికి కామన్ సెన్స్ లోపించింది...."

"ఏమిటి, లాల్?"

"హంతకుడికి మతిలేదు."

"అవును, ప్రకాష్‌కి మతిలేదు. మెంటల్ కేసు."

"అది హంతకుడు ఆలోచించలేదు. ప్రేమలో దెబ్బతిని పిచ్చివాడయిన ప్రకాష్‌ని ఇరికించాలనుకుంటున్నాడు. అదెంత పొరపాటో తెలియదు అతనికి. మతి చాంచల్యంగల ప్రకాష్ ఇంత పథకంతో, తెలివిగా హత్య చేయగలడని ఎలా నమ్మించాలనుకుంటున్నాడు హంతకుడు?"

"అంటే....!! ఏమిటి నువ్వనేది?"

"ప్రకాష్ ఈ హత్య చేశాడని నువ్వనుకుంటోంటే తక్షణం ఈ వృత్తి మానుకొని వెళ్ళిపోవచ్చు."

"వెళ్ళేముందు అడుగుతాను — ఎందుకు కాదు

హంతకుడు?"

"ఒక మెంటల్ కేసు ఇన్ని ట్రిక్స్‌తో, ఇంత ఆర్భాటంగా హత్య చేయగలడంటే ముఖంమీద నవ్వుతారు. ప్రకాష్ గురించి చలపతిరావు ఏం చెప్పాడో విన్నావు. అతను ప్రేమ విఫలమై ఉన్మాది అయ్యాడు. విపరీత ప్రవర్తన — ధోరణులు ప్రదర్శించాడు. ఇల్లు కదలని మనోమాంద్యంలో వున్నాడు. అలాటి ఉన్మాదంలో ఆలోచనా శక్తి ఉంటుందా?

"అతని కామెమీద కక్ష తీవ్రంగా పెరిగి, ఓర్పుకోలేని సాయికిషో తే—అదే పిచ్చిలో — ఆవేశం, ఉద్రేకంలో—ఎవర్నీ దేన్నీ లెక్క చెయ్యకుండా నేరుగా వెళ్ళి చంపడం పూర్తిచేస్తాడు. ఇన్‌స్టెంట్ మర్డర్. దానికో పద్ధతీ పథకం అంటూ వుండదు. అప్పుడు పట్టుబడ్డా అతను లెక్క చెయ్యడు."

"కానీ అసలతనికి ఆమెమీద కక్ష ఏర్పడిందా? లేదని జవాబు. ఏర్పడితే రౌడీ మన సత్యంతో ఇంత కాలం ఆగగలిగే వాడా? ఇక్కడ నెగెటివ్ జవాబే. అతనిప్పుడు రౌడీకాదు. ఆ లక్షణాలు పోయాయి. తన మీద తనకే కసి, ద్వేషం, అసహ్యం ఏర్పడ్డాయి. తనని తనే నిందించుకుని హింసలో బ్రతుకుతున్నాడు. ఎందుకంటే, తాను రౌడీగా పేరుబడ్డాడు కాబట్టే ఆమెను పొందే అర్హతను కోల్పోయాడు....సువ్విక్కడ మనోగత భావాల్ని కూడా దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి."

"కానీ ఆ ఉత్తరం—"

"ఆ ఉత్తరం — సుధ తనకు దొరికిందని చెప్పింది. అసలు ఆమే హంతకుడికి తోడ్పడిందని నా అనుమానం.

"పార్ట్‌నర్, హంతకుణ్ని కాపాడేందుకు ఆమె రెండు

ప్రయత్నాలు చేసింది. ఆ రెండుసార్లూ ఉమేష్‌ని ఇరికించాలని చూసింది. మొదట బాత్‌రూంనుంచీ మళ్ళీ వెళ్ళాడంది. తర్వాత అతనికి తెలియని, అతను చూడని ఆ ఉత్తరాన్ని అతని తలగడలో దొరికిందంది.

"ఇక్కడా మెకు రెండుద్దేశాలున్నాయి. అన్న కాకపోతే ప్రకాష్ ఇరుక్కోవాలి. ఆ ఉత్తరం చూసి ఉమేష్ పగతో భార్యని బాత్‌రూంలో చంపి, దాన్ని తమ్ముడిమీదికి తొయ్యడానికి తడిటవల్‌తో వెళ్ళి కాళ్ళు తుడిచాడని—లేదా అది రుజువు కాకపోతే అప్పుడు—ఆ ఉత్తరం రాసి ప్రకాషే వచ్చి హత్యచేశాడని.

"వెల్, మొదటిది రుజువుకాలేదు. ఉమేష్ నిర్దోషిగా తేలాడు. అతను బాత్‌రూంనించి రెండోసారి వెళ్ళలేదని తండ్రి సాక్ష్యం వున్నాడు. ఒకవేళ భ్రష్టురాలైన కోడలి కంటే కుమారుడ్ని కాపాడుకోవడం ముఖ్యమని అతనలా చెప్పివున్నా మనం ఆ చర్చలోకి పోవడంలేదు. ఎందుకంటే—లెట్రిన్‌లో ఆ నీటిమడుగు ఉమేష్‌కు తిరుగులేని ఎలిబీ, సాక్ష్యాధారం."

"ఓహ్, అది హంతకుడు గమనించలేదు."

"గమనించలేదు. హంతకుడెవరు? అతని మన స్తత్వం ఏమిటి? అతని ఆలోచనా క్రమంచూస్తే, అతనికి కామన్ సెన్స్‌తోపాటు ఆత్మవిశ్వాసం లోపించిందని పిస్తుంది. రెండు అనిశ్చిత పరిస్థితులమధ్య కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడు. రెండు విభిన్న నిర్ణయాల నడుమ సందిగ్ధంలో పడ్డాడు. దేన్ని తీసుకోవాలి? ప్రకాష్‌ని ఇరికించడమా, ఇంటి సభ్యుల్లో ఒకర్నా? ప్రకాష్ అయితే చాలా రిస్కు వుంటుంది. అతనికి ఎలిబీ లేకుండా చేయడం చాలా రిస్కుతో కూడుకున్న వ్యవహారం. అదే ఇంటి

సభ్యులయితే ఎలిబీ సమస్య వుండదు.

"అందుకే మొదట కుటుంబ సభ్యుల్ని ఎన్నుకున్నాడు. కనుక తన రాకపోకల్ని రహస్యంగా కాపాడుకున్నాడు. మొదటే ప్రకాష్‌ని ఎన్నుకొని వుంటే హత్యాస్థలంలో అతనికి చెందిన వస్తువు ఏదో ఒకటి వదిలిపోయేవాడు. అప్పుడంతా సులువవుతుంది. కానీ ముందు ప్రకాష్‌ని ఎన్నుకోలేదు. ఇంటి సభ్యుడిమీద అస్త్రం ఫెయిలయితే అప్పుడు దింపాలనుకున్నాడు— రిస్కు తీసుకొని. అలాగని ప్రకాష్‌ని వదిలేసి వూరుకోలేదు. ముందు జాగ్రత్తతో అతన్ని బందోబస్తు చేసుకుని రెడీగా వుంచుకున్నాడు.

"ఒ.కే. ఇంటి సభ్యుడిమీద అస్త్రం ఫెయిలయింది. ముందు సతీష్‌ని ఎన్నుకున్నాడు. వదినా మరుదుల మధ్య విరోధమే మోటివ్ అవుతుందనుకున్నాడు. ఆ విధంగా అతడి కాళ్ళు తడిపేసిపోతే చాలనుకున్నాడు. కానీ మనం అలా కాదని కొట్టివేశాం.

"అప్పుడు నువ్వు వెంటనే ఫోన్ చేసి హంతకుడికి ఈ డెవలప్‌మెంట్ తెలియజేసింది.

"హంతకుడు రెండో అస్త్రం ప్రయోగించాడు. ఉమేష్‌ని ఎన్నుకున్నాడు. తాను సతీష్ దగ్గర ఉమేష్‌లా నటించాడు గనక, సతీష్ అన్నమీద ఆరోపించాడు గనుక, ఉమేష్ రెండోసారి బాత్‌రూంనుంచి వెళ్ళాడని చెబితే సరిపోతుందనుకున్నాడు. అతనికి మోటివ్ వుండాలి గనుక, అంతకుముందే సుధకు అందించిన ఆ ఉత్తరాన్ని అతని తలగడలో ప్లాంట్ చేయమన్నాడు.

"వెల్, నేను టవల్ కోసం అతని గదిని గాలించమన్నప్పుడు ఆ నెపంతో ఆమె ఉత్తరాన్ని కనుగొన్నట్లు

నటించింది... కానీ అదీ ఫలించలేదు. ఉమేష్ బాత్ రూం నుంచి వెళ్ళలేదని రుజువైంది.

"సుధ మళ్ళీ ఈ డెవలప్ మెంట్ హంతకుడికి తెలియజేసింది .... అప్పుడు పార్ట్ నర్, విధిలేని పరిస్థితుల్లో హంతకుడు ప్రకాష్‌ని దింపక తప్పలేదు."

"కానీ అతనికి ఎలిబీ వుంటుంది—అదెలా?"

"అతనికి ఎలిబీ లేకుండా చేయాలి. అదెలా వీలవుతుంది? అతన్ని ఇంట్లోంచి ఎక్కడికి, ఎలా రప్పించినా హత్యాస్థలానికి రప్పించలేడు కదా? కనుక అతను రప్పించబడ్డ స్థలాన్ని ఎలాగో నిరూపించుకుంటే ఇంకేముంటుంది? అందువల్ల ఎలిబీ లేకుండా చేయడం కాదు, అసలా ప్రశ్న లేకుండా చేయాలి. ఇలా చేయాలంటే ఒక్కటే మార్గం. అందుకే హంతకుడు మొదట అతని గురించి వెనుకాడాడు. కానీ ఇప్పుడు తప్పలేదు—ఇప్పుడు ప్రకాష్ ఎలిబీ ఇచ్చుకోలేడు. ఆ అవసరం వుండదు."

"ఎందుకుండదు?"

"హంతకుడు అతన్ని మాయం చేశాడు గనుక!"

"ఓహ్—"

"కాబట్టి ఇప్పుడు క్రైమ్ వాతావరణ సూచన ఏమిటంటే, రాబోయే కొన్ని గంటలలో మరో హత్య జరుగుతుంది. ప్రకాష్ ఈ లోకం విడిచిపెడతాడు. పద్మజను చంపాడన్న నింద తీసుకుని వెళ్ళిపోతాడు—"

"అయితే హంతకుడు—"

"హంతకుడు సుధకు సన్నిహితుడు. బాగా తెలిసినవాడు. ఉదయం ఇక్కడకొచ్చి ప్రకాష్ అరెస్టుని డిమాండ్ చేసినవాడు—హతురాలికి స్వయానా అన్న—అజయ్‌కుమార్.

"సుధ ఇంకెవరి మాట వింటుంది? ఇంకెవరికి తెగించి అంతలా తోడ్పడుతుంది? అతడామెను ప్రలోభపెట్టాడు. ఆశలు కల్పించాడు. తామిద్దరికి పెళ్ళికాబోతోంది. తామిద్దరి సుఖానికి పద్మజ ఎలాగో అడ్డు వుంది. చెల్లెలి ప్రాణం గురించి అన్నకే లేని లెక్క ఆఫ్టరాల్ తన కెందుకు? అతనికి అన్నివిధాలా సహకరించింది. సరిగ్గా పద్మజ స్నానానికి బయల్దేరే సమయంలో పెరటి తలుపు తీసి అజయ్‌కుమార్‌కి బాత్‌రూంలో ప్రవేశం కల్పించింది. ఆ సమయంలో ఆ ప్రాంతాల ఎవరూ ఉండకుండా జాగ్రత్త తీసుకుంది. బాత్‌రూంలో మారువేషం సామాగ్రి వున్న బ్యాగుని చేరవేసింది. పనయ్యాక అతను వేరేచోట దాచి వెళ్ళిపోయాడు. అదామె తర్వాత తీసుకెళ్ళి అందిస్తుంది....

"పద్మజ ఇదేమీ తెలియకుండా బాత్‌రూంలో మృత్యు వలయంలో అడుగుపెట్టింది .... అప్పుడా అన్న అనబడేవాడు ఏమాత్రం కనికరం లేకుండా—ఇంకా ఆ కొత్త దాంపత్యపు ఉక్కిరిబిక్కిరి నుంచి తేరుకోని చిన్నారి చెల్లినీ అంతం చేశాడు."

"కానీ మోటివ్?"

"తెలుసుకుందాం__"

"మరి ఆ ఉత్తరం — ప్రకాష్ రాసిన బెదిరింపు ఉత్తరం?"

"చూడు — దీన్నెంత చండాలంగా ఫోర్జు చేశాడో చూడు! ప్రకాష్ అరిన్నూ రాసిన ఉత్తరం తమ దగ్గరే వుంది. దాని ఆధారంగా దీన్నిలా ఫోర్జ్ చేశాడు—ఆ బ్రూట్!"

"ఓహ్! కానీ, చెల్లెలి పూర్వ చరిత్రని ఇలా బైటికి

లాగి వాడుకుంటే—సుధతో తన పెళ్ళి ఆగిపోతుందని తెలియదా? ఇప్పుడలాగే జరిగింది."

"సర్దుకుంటాయి. అవన్నీ సర్దుకుంటాయి. చలపతిరావు సరిపెట్టుకున్నట్టే వాళ్ళూ సరిపెట్టుకుంటారు. అంతా ఒక్కటవుతారు."

"అజయ్‌కుమార్‌ని నువ్వు సరిగ్గానే అనుమానిస్తున్నావా?"

"నువ్వతన్ని గమనించలేదా? మీసాలు లేవు. గడ్డం గీసుకున్నాడు. క్రాఫు ఇటీవలే చేయించుకున్నట్లుంది.... అతన్ని పట్టుకుంటే కృష్ణన్ చెప్పిన లక్షణాలన్నీ రుజువు చేయవచ్చు—నా అనుమానం తప్పుకాదు!" అన్నాడు లాల్.

10

అజయ్‌కుమార్ తలుపుతీసి ఆ గదిలోకి వెళ్ళాడు.

చీకటిగా వుంది. తడుముకుంటూ వెళ్ళి స్విచ్ వేశాడు. లైటు వెలిగి గది ప్రకాశవంతమైంది. ఆ ఇరుకు గదిలో ఓ మూల పడున్న బలహీనాకారాన్ని చూశాడు. దగ్గరికి వెళ్ళి నోటి కట్టు విప్పేశాడు. కాళ్ళు చేతులు అలాగే కట్టి వున్నాయి. అతను కళ్ళు తెరచి చూశాడు—

"నువ్వా? నన్నెందుకిలా హింసిస్తున్నావు?" అన్నాడు ఉద్రేకంగా.

అజయ్‌కుమార్ పెద్దగా నవ్వాడు.

"అయిపోయింది, ప్రకాష్ నిన్ను విడిచిపెట్టేస్తున్నాను .... నువ్వు స్వేచ్ఛగా వెళ్ళిపోతావు పై లోకాలకి...."

"నేను—నేక్కడున్నానిప్పుడు?"

"మా పొలంలో బావి దగ్గర పవర్ రూంలో. ఆ

మెయిన్ బోర్డూ, స్విచ్చులూ కనిపించడంలా? పిచ్చోడా, నువ్వు బ్రతకడానికి పనికిరావు?"

"నన్నిక్కడికెలా తెచ్చావు?"

"నీకు తెలియదు. నువ్వప్పుడు నిద్రపోతున్నావు. నేను హైద్రాబాదునుంచి క్లోరోఫాం తెచ్చి, మంత్రం వేసి నిన్ను మా బండిలో వేసుకొచ్చాను."

"ఇప్పుడేం చేస్తున్నావు? ఎక్కడికి పంపుతావు?"

"పై లోకాలాకి, నువ్వు బ్రతికి ఎందుకు? చచ్చిపో. నా చెల్లెలు నీకు దక్కలేదు. ప్రేమలేని జీవితం వ్యర్థం. నా మాట విని చచ్చిపో!"

"నేను చావను."

"ఎందుకు చావవు?"

"బాధల్లో వున్న తీపి చావులో లేదు."

"అరె, ఇదెక్కడి న్యాయం? నువ్వు చావకపోతే నేనెలా బ్రతకడం? పిచ్చోడా, నీకక్కడే బాగుంటుంది! నీ పద్మజ అక్కడే వుంది. అక్కడే ఆటంకాలూ, నిషేధాలూ ఉండవు. స్వేచ్ఛగా ఆమెను ఏలుకో, వెళ్ళిపో!"

ప్రకాష్ కలవరంగా చూశాడు. "పద్మజ—పద్మజకేమైంది?"

"అరె, నీకు తెలియదా? నిన్న ఉదయం నువ్వే చంపావు కదా? పని పూర్తిచేశావు. నీ పగ చల్లారింది— ఈ ప్రపంచంలో నీ కవసరం తీరింది—"

ప్రకాష్ గాభరగా చూశాడు.

అజయ్‌కుమార్ పగలబడి నవ్వాడు. "పిచ్చోడా, అలా గాభరాపడకు. ప్రశాంతంగా చావు. పద్మజని నేనే చంపానులే...."

"నువ్వు—నువ్వు చంపావా? ఎందుకు?"

"దాని మొగుడి చెల్లెలితో నాకు పెళ్ళి కుదిరింది. మూడు నెలల్లో జరుగుతుంది. ఇంతలో నా బాబు చిక్కులు పెట్టాడు. దానికి ___ నా చెల్లెలికి సగం ఆస్తి రాస్తాడట! నువ్వొప్పుకుంటావా ఆడపిల్లకి ఆస్తిలో హక్కేంటే? వాళ్ళు ఆస్తులు పెంచేవారా? ఉద్ధరించేవారా? ఇప్పటికే అది నలభై వేలు పట్టుకుపోయింది. అది వండిపెట్టి తనకు సేవలు చేసిందన్న ప్రేమ ఉండొచ్చు నా బాబుకి. ఆ ప్రేమతో ఆస్తి రాస్తానంటాడు. అది నేనెలా ఒప్పుకుంటాను? అలా వద్దని బాబునెలా ఒప్పించగలను? నా ఆస్తి నా యిష్టం అంటాడు. నేను కోర్టుకెళ్తే ఆయన్ని బడిపంతులుగా పూజించే ఊరి జనమంతా నామీద ఉమ్మేస్తారు....

"కాబట్టి పిచ్చోడా, ఈ సమస్యని నాకాబోయే భార్యకి చెప్పాను. ఆస్తి ముక్కలవుతోంది. మీ ఇంటికే చేరుతుంది. కానీ నీ కుపయోగంలేదు. నువ్వొస్తే నా దగ్గర నువ్వాశించినంత ఉండదు. మరి మీ నాన్న దగ్గర కట్నంతో పాటు ఆస్తి కూడా పంచుకుని వస్తావా? ఉహూ, అది సాధ్యం కాదంది. ఈ ఉపద్రవాన్ని ఆపాలంది డార్లింగ్ .... అంతే ఆవేశం. ఇప్పుడు చెల్లెలు లేదు!!!"

"నువ్వెంత దుర్మార్గుడివి...."

"అన్నావా ఆ మాటా? లేకపోతే నీలాటి ప్రేమ బిచ్చగాళ్ళు బ్రతగ్గలరా? బంగారు బాబులో నాగేశ్వర్రావున్నంత పౌరుషంలేదు నీకు. లేకపోతే అలా పాడుకుంటూ తిరిగేవాడివి మీ తోపులో. యూ డై! నువ్వు చావు! నిన్నిప్పుడీ తాడుతో చంపి మీ తోపులో

వ్రేలాడదీస్తాను చింతచెట్టుకి. ఈ బ్యాగు నీ ప్రక్కనే ఉంటుంది. ఇందులో హత్యకుపయోగించిన సరంజామా అంతా వుంది. రేపొద్దున జనం నిన్ను చూసి—ప్రేమ పిచ్చోడు ప్రియురాలిమీద పగతీర్చుకుని ఎలా ప్రాణం తీసుకున్నాడు. చూడండహో అని ముక్కుమీద వేలేసు కుంటారు—"

అజయ్‌కుమార్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

తలుపు చప్పుడైంది.

అతను తిరిగి కంగారుగా చూశాడు. మళ్ళీ చప్పుడైంది. అతను బెదిరిపోతూ ప్రకాష్‌వైపు చూశాడు.

"ముక్కుమీద వేలేసుకో!" అన్నాడతను.

అజయ్‌కుమార్ తేరుకుని, "ఎవరది?" అని కేకేశాడు.

సమాధానం లేదు. తలుపు ఎడాపెడా మోగి పోతోంది....

అతను పిచ్చెత్తిపోయి వెళ్ళి తీశాడు.

బయట డిటెక్టివ్‌లు నవ్వుతూ చూశారు.

—:ఐ పో యిం ది:—